

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11C/333/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215204420
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215204420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v právnej veci navrhovateľa D. T., U.. XX. XX. XXXX, R. Ľ. Š. XXX/XX, XXX XX H. L., F.. Č.. Ú. R. R. , právne zast. Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom AK Veľký Krtíš, Komenského 3, proti odporkyni R. T., U.. XX. XX. XXXX, R. Z.. A. XXX/X, XXX XX Ž., zast. splnomocnenou zástupkyňou G. R., U.. XX. XX. XXXX, R. A. XXX/X, XXX XX Ž., o zníženie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd z n i ž u j e vyživovaciú povinnosť navrhovateľa voči odporkyni zo sumy 200,-- Eur mesačne na sumu 100,-- Eur mesačne počnúc od 17. 06. 2015, ktoré výživné je navrhovateľ povinný platiť vždy do 25-teho dňa v tom - ktorom mesiaci vopred k rukám odporkyne.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Týmto rozsudkom d o c h á d z a k zmene rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7P/68/2013-23 z 10. 06. 2013 vo výroku o výživnom.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom na Okresnom súde dňa 17. 06. 2015 domáhal, aby súd znížil jeho vyživovaciú povinnosť voči odporkyni na sumu 30,-- Eur, počnúc od začatia súdneho konania. Uviedol, že živnostenské oprávnenie mu zaniklo 03. 04. 2014 a výživné 200,-- Eur mesačne nedokáže platiť. Počas 12 mesiacov predchádzajúcich podaniu návrhu, mal náhodilé príjmy mesačne do 200,-- Eur. Na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši sa nezaevidoval. Od 11. 08. 2015 je výkone väzby v ÚVV Banská Bystrica a od septembra 2015 bol zaradený do práce. Vlastní polovicu 3-izbového bytu vo H. L. U. Z.. Ľ.. Š., zapísaného na LV č. XXXX a XXXX. Je aj vlastníkom poľnohospodárskej pôdy o výmere 1250 m² v k.ú. obce Q.. Nehnuteľnosti sú zaťažené exekúciami.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila v písomnom podaní z 25. 08. 2015. Navrhovateľ pracoval na viacerých miestach a dosahoval dostatočný príjem. Prisľúbil jej, že dlžné výživné zaplatí. Od júla 2014 si vyživovaciú povinnosť neplní, preto voči nemu podala návrh na vykonanie exekúcie, trestné oznámenie a žiadosť o poskytnutie náhradného výživného. Čiastka 30,-- Eur na ktorú navrhol zníženie výživného je nepostačujúca. Navštevuje Strednú školu hotelových služieb vo Zvolene. Matka uhrádza navrhovateľke všetky výdavky, ktoré jej vznikajú. Celkom svoje výdavky vyčíslila vo výške 346,-- Eur, na ktorých sa navrhovateľ nepodieľa.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 13. 10. 2015. Navrhovateľ ani odporkyňa sa na pojednávaní osobne nezúčastnili a nepožiadali o odročenie pojednávania. Súhlasili s prejednaním veci v ich

neprítomnosti. Súd procesne postupoval podľa § 101 ods. 2 a vec prejednal v neprítomnosti účastníkov, prihládajúc pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na dôvodoch návrhu. Poukázal na to, že voči navrhovateľovi je vedené trestné stíhanie a nachádza sa vo výkone vyšetrovacej väzby. Možno predpokladať, že navrhovateľovi bude uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Z tohto dôvodu nie je v jeho možnostiach a schopnostiach, aby sa podieľal na plnení vyživovacej povinnosti v rozsahu väčšom ako 30,-- Eur mesačne. Odôvodnenosť výdavkov na strane odporkyne nepoprel. Uviedol, že v predchádzajúcom období si navrhovateľ nezabezpečil dostatočné úspory, z ktorých by sa mohol podieľať na plnení vyživovacej povinnosti.

Splnomocnená zástupkyňa na pojednávaní uviedla, že zníženie výživného na 30,-- Eur mesačne nezodpovedá odôvodneným potrebám odporkyne. Vzhľadom na príjem navrhovateľa v predchádzajúcom období možno predpokladať, že si vyživovaciu povinnosť bude plniť vo väčšom rozsahu. Má dostatok príjmov, ktoré si zabezpečil ešte v čase, kedy aktívne živnostensky podnikal. Vyživovaciu povinnosť si neplní dlhodobo od júna 2014 vlastnou vinou. Za obdobie od júla 2014 do apríla 2015 mu vznikol dlh na výživnom 1.600,-- Eur, ktorý čiastočne uhradil. Okolnosť obmedzenia osobnej slobody navrhovateľa väzbou nie je prekážkou, aby si vyživovaciu povinnosť voči odporkyni naďalej plnil. Rozsah odôvodnených výdavkov odporkyne je najmenej 150,-- Eur mesačne. Príjem matky odporkyne je na úrovni minimálnej mzdy 330,-- Eur, ktorá má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom návrhu na začatie konania na č.l. 1 a jeho doplnením na č.l. 7, listinných dôkazov a to výpisom z LV č. XXXX, k.ú. H. L., na č.l. 24, výpisom zo živnostenského registra na navrhovateľa č.l. 27, výpisom z účtu odporkyne na č.l. 33 až 36, potvrdením o úhrade cestovných nákladov z októbra 2015, pokladničným dokladom o nákupe obuvi z októbra 2015, drogérie a kozmetických potrieb z októbra 2015, obsahom trestného spisu sp. zn. 3T 25/2015, uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp 8/2015 z 13. 08. 2015, uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5TpO 26/2015 z 24. 08. 2015, spisom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9P 173/2013.

Na tomto základe súd zistil nasledovný skutkový stav:

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni bola upravená naposledy rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7P/68/2013-23 z 10. 06. 2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 7P/68/2013-30 z 26. 02. 2014. Uvedeným rozhodnutím súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa otec v tom čase ešte mal. odporkyne zaviazal prispievať na jej výživu pravidelným mesačným výživným počnúc od 01. 05. 2013 sumou 200,-- Eur mesačne. Súhlasil s uhradením nedoplatku na zameškanom výživnom za obdobie od 01. 05. 2013 do 10. 06. 2013 vo výške 80,-- Eur v lehote do 30. 06. 2013. Súd, ak takúto dohodu schválil vychádzal zo zistenia, že vyjadruje možnosti a schopnosti povinnej osoby a zodpovedá záujmom mal. dieťaťa. Odporkyňa vtedy bola študentkou 1. ročníka Hotelovej akadémie vo Zvolene a otec na jej výživu prispieval mesačným výživným 120,-- Eur. Mala výdavky na cestovné 6,-- Eur, internát 27,-- Eur, strava 30,-- Eur. Matka mal. tieto výdavky uhrádzala a platila aj nákup školských pomôcok, hygienických potrieb a kozmetiky vo výške 20,-- Eur mesačne. Matka odporkyne bola zamestnaná ako obchodný zástupca v spol. Richmond s.r.o. s minimálnou mzdou. Vyživovaciu povinnosť mala k synovi N.. V spoločnej domácnosti žila s odporkyňou a svojím priateľom. Matka mala príjem zo zamestnania vo výške 370,-- Eur mesačne a preukázala výdavky na starostlivosť o mal. odporkyňu a vlastné výdavky vo výške 280,-- Eur mesačne. Navrhovateľ nemal inú vyživovaciu povinnosť okrem mal. odporkyne. Bol spoluvlastníkom 3-izbového bytu vo H. L., spolu s priateľkou žil v spoločnej domácnosti vo H. L.. Preukázal príjmy z podnikania za rok 2012 vo výške 4.351,-- Eur. Navrhovateľ v súčasnej dobe ukončil živnostenské podnikanie k 03. 04. 2014. Nie je evidovaný ako nezamestnaný na ÚPSVaR vo VK a od 11. 08. 2015 sa nachádza vo vyšetrovacej väzbe na základe uznesenia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Veľký Krtíš 0Tp/8/2015 z 13. 08. 2015 v spojitosti s uznesením krajského súdu v súvislosti s voči nemu vedeným trestným stíhaním. Navrhovateľ bol trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 25/2015 z 23. 03. 2015 uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy, pre neplnenie vyživovacej povinnosť počnúc od júla 2014 a to v zmysle rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7P/68/2013-23 z 10. 06. 2013. Dlž na výživnom mu vznikol 1.600 Eur. Naďalej je podielovým spoluvlastníkom v rozsahu 1, 3-izbového bytu vo H. L. U. Z.. Ľ.. Š., zapísaného na LV č. XXXX a poľnohospodárskej pôdy o celkovej výmere 1250 m² v k.ú. Záhorce. Odporkyňa je plnoletá a

žije s matkou na ul. A. XXX/X H. Ž.. Navštevuje Strednú školu hotelových služieb vo Zvolene. Preukázala výdavky na školu a bývanie na internáte 27,-- Eur mesačne, na stravu v školskom zariadení 50,-- Eur mesačne, cestovné 50,-- Eur, školské potreby 3,-- Eur. Má zvýšené bežné výdavky na oblečenie 20,-- Eur, lekár 10,-- Eur, kozmetika 30,-- Eur, na stravu má 100,-- Eur. Celkové výdavky odporkyne sú 346,-- Eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 5 Zákona o rodine; Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine; pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a na majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine; dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 3 Zákona o rodine; pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd sa pri svojom rozhodovaní spravoval vyššie uvedenými ustanoveniami zákona o rodine, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania na strane účastníkov, došlo k zmene pomerov v okolnostiach, ktoré boli podkladom pre predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7P/68/52013-23 z 10. 06. 2013, právoplatný dňa 28. 06. 2013. Od právoplatnosti predchádzajúceho rozsudku odporkyňa je staršia a stala sa plnoletou. Je žiačkou SOŠ hotelových služieb vo Zvolene a pripravuje sa štúdiom na budúce povolanie, preto nie je schopná sa samostatne živiť. V súvislosti s vekom vzrástli náklady na jej bežný život a školské potreby. Oproti predchádzajúcemu obdobiu možno konštatovať zmenu pomerov v tom, že sa zvýšili výdavky odporkyne na úroveň 346,- Eur mesačne. Výšku ani opodstatnenosť týchto výdavkov navrhovateľ nespochybňoval a považoval ich za primerané s prihliadnutím na vek odporkyne. Na ich uspokojenie sa od predchádzajúceho rozhodnutia nepodielal a vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil od júna 2014, čo viedlo k jeho odsúdeniu v trestnom konaní pre prečin zanedbanie povinnej výživy. Je preukázané, že odporkyňa žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá v rozhodujúcej miere zabezpečuje jej potreby. Na strane matky odporkyne nenastala podstatná zmena v príjme, ktorý je naďalej na úrovni minimálnej mzdy. Matku odporkyne ťaží aj ďalšia vyživovacia povinnosť. Súd, keď posudzoval schopnosti, možnosti a majetkové pomery navrhovateľa zoberal do úvahy, že ukončil živnostenské podnikanie. Navrhovateľ nepreukázal do akej miery sa uvedená skutočnosť odrazila v znížení jeho príjmu. V predmetnom konaní uvádzal príležitostný príjem vo výške 200,- Eur mesačne. Oproti tomu je preukázané, že navrhovateľ nadobudol do podielového spoluvlastníctva s priateľkou nehnuteľnosť (byt) a financuje ju z prostriedkov hypotekárneho úveru s mesačnou splátkou 240 Eur. Prevzal na seba aj záväzky voči nebankovým spoločnostiam ako Pohotovosť alebo Kešovka. Odporkyni zároveň poskytol prísľub, že svoj dlh na výživnom uhradí, čo čiastočne realizoval. Po skončení živnostenského podnikania sa doteraz nezaevidoval ako nezamestnaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny. Z uvedeného možno usudzovať, že navrhovateľ prevzal na seba neprimerané majetkové riziko a že má vyšší príjem ako uviedol. Rovnako možno vyvodiť záver, že si zabezpečil finančné zdroje z predchádzajúcej podnikateľskej činnosti, z ktorých uhradza svoje záväzky a uprednostnil ich pred plnením výživného. Súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti navrhovateľa prihliadol na okolnosť jeho trestného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 25/2015 z 23. 03. 2015, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy. Svojím zavineným konaním si navrhovateľ neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť od júla 2014. Navrhovateľ od 11.8.2015 je vo výkone väzby pre inú trestnú činnosť, kde je pracovne zaradený. Súdu neuviedol výšku pracovnej odmeny a s ohľadom na tvrdenia odporkyne nežiadal, aby súd takýto dôkaz vykonal. Možno konštatovať, že väzba, ktorá sa

na navrhovateľovi vykonáva súvisí s porušovaním právnych povinností. Všetky spomenuté okolnosti by pre navrhovateľa pri úprave výšky výživného nemali byť výhodou. Aj pri rozhodovaní o znížení výživného je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané riziká, ktoré zahŕňajú takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu a tým možnosť poskytovania určeného výživného. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam. Z týchto dôvodov súd vychádzal a bral do úvahy možný príjem otca pred nástupom do výkonu väzby. Súd ďalej konštatuje, že pokiaľ sa rodič zbavil úmyselným konaním, kvôli ktorému na neho bola uvalená väzba, alebo pre ktoré bol následne odsúdený na trest odňatia slobody, objektívnej možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť vykladať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré má podľa článku 32 ods. 4 Listiny základných práva a slobôd, základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť (IV. ÚS 1181/2007 ÚS ČR).

Súd na tomto základe dospel k názoru, že je dôvodné, aby sa navrhovateľ podieľal na plnení vyživovacej povinnosti voči odporkyni vo výške 100,-- Eur mesačne počnúc od 17.06.2015, ktoré výživné zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam. Vo zvyšku potom súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov v súdnom konaní, preto žiadnemu z nich právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.